

INTERVIEW DIRK DE WACHTER: “REFLECTEREN DOE JE IN CONNECTIE MET ANDEREN”

Waarom steunt psychiater Dirk De Wachter de Samenlevingsdienst en draagt hij onze organisatie een warm hart toe? Het zijn vragen die we hem enkele weken geleden voorlegden in zijn praktijk in Leuven. Zijn antwoorden zijn verrijkend en duiden op een grote betrokkenheid met het welzijn van jongeren. “Ik zie dat veel jonge mensen op de drempel van het professionele leven, twijfelen over de manier waarop ze hun leven willen invullen.”

“We leven in een doordrammende wereld”

Wat kan voor u de meerwaarde van een Samenlevingsdienst zijn voor jongeren?

Jongeren die zoekende zijn, kunnen er zoeken en proberen. Tegelijk is er nog heel veel vrijheid én zijn er zeer interessante keuzemogelijkheden. De projecten zijn vaak geëngageerd en laten jonge mensen toe om kennis te maken met een milieu waar ze anders misschien nooit in terecht zouden komen. Het is bovendien vrijblijvend, wat ik een belangrijk gegeven vind.

Wat kan een Samenlevingsdienst voor de maatschappij betekenen?

Dat er iets in onze maatschappij bestaat als een organisatie die iets zorgzaams doet voor de medemens, is voor mij een belangrijke, ethische keuze. Op die manier kunnen jonge mensen een deel van hun bestaan niet enkel economisch gericht besteden: een mooi gegeven, in een wereld die daar soms te weinig belang aan hecht.

Jongeren krijgen hier ook de tijd om zichzelf en de maatschappij ontdekken. Een aspect waar u als psychiater veel belang aan hecht?

Jazeker! We leven in een doordrammende wereld, voor veel mensen voelt dat zeer verwarrend. Dan dreigt soms een polarisering te ontstaan: ofwel dram je door en stap je al op jonge leeftijd in de wereld van het werk. Ofwel zit je thuis, niet wetende wat te doen. Maar met een Samenlevingsdienst krijg je de tijd om na te denken, terwijl je nog steeds verbonden en geëngageerd bent. Voor veel mensen kan dat een gelegenheid zijn om hun positie in de wereld en het leven te verscherpen. Ze kunnen zo, in verbinding met anderen, hun weg zoeken. Want reflecteren doe je niet los van jezelf, los van de wereld. Dat gebeurt, zoals bij jullie, best in een sociaal weefsel.

U lijkt die samenhang en connectie belangrijk te vinden. Denkt u dat de Samenlevingsdienst op dat vlak een verschil kan maken?

Onze maatschappij zet heel erg in op het 'ikkige' en het carrièregericht denken. Dat mag voor een deel. Maar voor sommigen is dat lastig. Veel jonge mensen dreigen op die manier geïsoleerd te raken en via een Samenlevingsdienst kunnen ze elkaar ondersteunen. Zo'n gestructureerd en maatschappelijk onderbouwd initiatief is enkel een meerwaarde. Als meer mensen dat zouden doen, zou mij dat als psychiater werk besparen.

Jongeren komen via ons terecht in projecten rond zorg, onderwijs,...: de iets zachtere sectoren. Is het voor u belangrijk dat die sectoren de nodige aandacht krijgen?

Tuurlijk, en het is ook belangrijk dat ze daar in de realiteit iets kunnen betekenen. Want werk maar eens samen met andere mensen: dat is niet altijd zo simpel. Er moet dan ook voor een stukje idealisme ('ik wil me inzetten voor de maatschappij') in de werkelijkheid waargemaakt worden. Dat zijn dus allemaal zeer leerrijke processen.

We proberen jongeren ook aan te zetten tot kritisch nadenken. Hoe kijkt u naar dit thema in een wereld vol fake news en meer informatie dan ooit tevoren?

Ik denk dat het goed is dat jonge mensen leren nadenken, bedachtzaam zijn en weten dat er vaak heel wat onnozelheden worden verspreid. Denk na, wees bedachtzaam, overleg met elkaar en vorm meningen in samenspraak! Daarvoor is een Samenlevingsdienst ideaal, want zo ontstaat een netwerk waarin jongeren met elkaar kunnen overleggen.

“Veel jonge mensen dreigen geïsoleerd te raken. Via een Samenlevingsdienst kunnen ze elkaar ondersteunen.”

Dirk De Wachter